

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Studenterviser [1]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187299237616/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og naar Aanden med Logemet trættes,
Og de brusende Følelser søttes,
Mindets Harpe dog trolig har gjemt
Melodien, vor Læbe har glemt;
Og Livets svundne Kraft engang
Skal vækkes af vor Ungdomssang!

4.

Nu staar Naturens øde Sal
Med Sneens Liggardin behængt,
Og Stormens susende Korat
Har Fuglens Sang fortrængt;
Men i vort unge, varme Bryst
Der spirer Liv, der klinger Lyst,
Og bære maa den frosne Jord
Vor Glædes Rosenflor.

Vel knuged Prosalivet tidt
Vort Hjerte med sin klamme Haand,
Og Gjæld og synkende Kredit
Paa Glæden lagde Baand;
Men Standen har en Kapital,
Som klared mangan Nød og Kval,
Og løste mangan Vexel ind,
— Et let og lystigt Sind.

Vistnok den lange Dag vi sled
Kollegiets Bænk, Systemets Bog;
Men tro ej, Verdens Hørlighed
Uset forbi os drog!
Thi Aandens Stræben i sig selv
Indslutter Livets rige Væld!
Den føder Frihed, og dens Magt
Er Verden underlagt.

Lad derfor visne Gentlemen
See haant ned til vor simple Stand,
Vi vil slet ikke bytte den
Med nogen Don Juan:
Med Modet kjækt, med Sindet fro,
Den Dødt, hvortil vi kaldtes, tro,
For Frihed, Fædreland og Mød
Vi leve vil og dø!